

Warum gingen unsere Vorfahren ins ägyptische Exil?

Von Rabbiner Arie Folger

1) Aus der Haggada

ברוך שומר בטפטחו לישכאל, ברוך הוא. שפה דעת ברוך הוא חשב את הצעז, לעשאות כפמה שאמר לאבכם אבינו בברית בין הבתרים, שנאמר: ויאמר לאבכם, ידע תדע כי גור יהה זרעך הארץ לא להם, ויגבורם ונענו אתם ארבע מאות שנה. גם את הגוں אשר יעבדו דין אונci ואחריו דין יצאו ברכש גדול.

2) Ramban Schemot 12:42

ועוד אני אומר כי הפטש המחוור מון הכל הוא שנאמר כי הגזירה היתה ארבע מאות שנה מן היום ההוא כאשר הזכרנו והשלשים שנה האלו הם תוספת עליהם בעונן הדור ההוא כי אם נגזר על האדם בחטאיהם גלות וענין שנה או שנתיים והוא יוסיף על חטאיהם פשע בהם יוסיפו עליהם שבע על חטאיהם וגולות ויסורין כהנה וככהנה שאין ענשו הראISON הבטחה לו שלא יונש בעונן שיעשה והנה היה על אברהם אבינו גזרה שהיה זרענו גר בארץ לא להם ארבע מאות שנה ושלא ישבו הנה עד דור רביעי כי לא שלם עון האMRI ולא היהתו לו הבטחה רק באחרי כן יצאו ברכוש גדול והוא מיד או מופלג כמה וגם הוא על תנאי

3) Ramban vayiqra

(ט) וטעם אף אני עשה זאת לכם - על דרך האמת, כמו בהפוך אף אני, זאת עשה לכם. ...
 ודע והבן כי האלוות האלה ירמזו לגלות ראשון, כי בבית הראשון היו כל דברי הברית הزادת הgalות והגאולה ממנה. שכן
 תראה בתוכחות, שאמר ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטינו תגעל נפשכם, ואמר להפרכם את בריתנו, והזיכיר בהם
 במות וחמנים וגולמים ([פסוק ל](#)), כי הי' עובדי עובdot כוכבים וועושים כל הרעות. והוא שאמיר ([פסוק לא](#)) והשימוטי את
 מקדשיכם ולא אריך בריח ניחוחכם, יתרה בהם לסלך מהם מקדשו וקובול הקרבנות שהו לרצון לו במקdash ההוא.
 והעונשים עליהם, חרב וחיה רעה ודובר ורعب, וגולות בסופו, כי כל זה היה שם כאשר בא בפירוש בספר ירמיהו ([לב כד](#)).
 ואמר בгалות ([פסוקים לד לה](#)) אז תרצה הארץ את שבתויה וגוי, כל ימי השמה תשבות את אשר לא שבתה, שהוא שנوت
 הgalות כשנים אשר בטלו השmittot, וכן אמר הכתוב בгалות ההוא ([דיה"ב לו כא](#)) למלאת דבר ה' בפי ירמיהו עד רצתה
 הארץ את שבתויה כל ימי השמה שבתה למלאת שבעים שנה. כן התרה בהם וכן הגיעו אליהם, א"כ דבר ברור הוא
 של הgalות ההוא דבר הכתוב:

והסתכל עוד בעניין הגאולה ממנו, שאינו מבטיח רק שיזכר ברית אבות, ובזכירת הארץ (**פסקת מב**), לא שימחול עונם ויסלח חטאיהם, וויסיף אהבתם כקדם, ולא ישיאסוף את נדחיהם. כי היה כן בעלותם מbabel, שלא שבו רק יהודה ובנימין והלויים עליהם מעט, ומקצת השבטים אשר גלו ללבול, ושבו בדלות, בעבדות מלכי פרס. וגם לא אמר שישבו בתשובה שלימה לפניו, רק **שיתודו עונם ועון אבותם** (**פסקת ח**), ומיצינו אנשי בית שני עושים כן כמו שהתודה דניאל (**דניאל ט ה**) חטאנו ועינו והרשענו ומרדנו וסור מצותיך וגוי למליכינו לשרינו ולאבותינו, וככתוב (**שם שם טז**) כי בחטאינו ובעונות אבותינו ירושלים ועמך לחרפה, וכן נחמה התודה (נחמה א ה - יא), ועוזרא אמר (**שם ט לד**) מלכינו שרינו כהיננו ואבותינו לא עשו תורתך, הרי כי יכול למדן מן התורה שיתודו עונם ועון אבותם. וכל אלה דברים ברורים בברית הזאת שהוא באממת ירמו זגלות הראשון והגאולה ממן: ...

והגאולה בברית היא השנית, גאולה שלמה מעולה על כלם. אמר ([דברים ל](#)) והיה כי יבואו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה וגוי, והבטיח ([שם פסוק ה](#)) והטיבך והרבך מאבותיך, שהוא הבטחה לכל שבטי ישראל, לא לששית העם. ושם הבטיח שיכרת ויכלה המgalים אותנו, שנאמר ([שם פסוק ז](#)) וננתן לך אלהיר את כל האלוות האלה על אובייך ועל שונאייך אשר רצפוך, והנה אובייך ושונאייך רמז לשתי האומות אשר ירדפו תמיד אחרינו:

4) Wajikra Kap. XXVI

14 Wenn ihr mir aber nicht gehorchet und nicht alle diese Gebote tut, 15 und wenn ihr meine Satzungen verachtet, und eure Seele meine Rechte verabscheut, so daß ihr nicht alle meine Gebote tut, und daß ihr meinen Bund brechet,

14 **וְאִם-לَا תַשְׁמִיעוּ לֵי וְלֹא תַעֲשׂו אֶת כָּל-הַמְצֹות**
הָאֱלֹהִים **15** **וְאִם-בְּחַקְתּוּ תִמְאָסֵו וְאִם אַתְּ-מִשְׁפְּטִי הַגּוּלָן**
נְשָׁכְּנָם לְבָלְתִּי עֲשׂוֹת אֶת-כָּל-מְצֹותִי לְהַפְּרָכָם
אַתְּ-בְּרִיתִי :

...

40 Und sie werden ihre Ungerechtigkeit bekennen und die Ungerechtigkeit ihrer Väter infolge ihrer Treulosigkeit, die sie gegen mich begangen haben, und auch daß, weil sie mir entgegen gewandelt sind, 41 auch ich ihnen entgegen wandelte und sie in das Land ihrer Feinde brachte. Wenn alsdann ihr unbeschnittenes Herz sich demütigt und sie dann die Strafe ihrer Ungerechtigkeit annehmen,

40 וְהַתֵּנוּ אֶת־עֲוֹנִים וְאֶת־עָנוֹן אֶבְתָּם בְּמַעַלְמָם
אֲשֶׁר מַעֲלוֹבָבִי וְאֵת אֲשֶׁר־הַלְכָיו עַמִּי בְּקָרְבִּי:
41 אִפְּאָנִי אֶלְךָ עַמִּים בְּקָרְבִּי וְהַבָּאָתִי אֶתְּכֶם בְּאָרֶץ
אִיבְּרִים אָזְ-אָזְוּ יִכְּנַע לְבַבְמַעַרְלָל וְאָזְיַרְצָו
אֶת־עֲוֹנִים:

5) Dewarim Kap. XXVIII

15 Es wird aber geschehen, wenn du der Stimme des HERRN, deines G“ttes, nicht gehorchst, so daß du nicht beobachtest und tust all seine Gebote und Satzungen, die ich dir heute gebiete, so werden all diese Flüche über dich kommen und dich treffen.

15 וְהִזְהָה אִם־לֹא תִשְׁמַע בְּקוֹל הָאֱלֹהִיךְ לְשֻׁמֶּר לְעַשְׂתָּה
אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו וְחַקְуֹתָיו אֲנָכִי מַצּוֹה הַיּוֹם וּבָאוֹ
עַלְיךָ כָּל־הַקָּלְלּוֹת הָאֱלֹהִית הַשְׁנִינָה:

Ebd. Kap. XXX

1 Es wird aber geschehen, wenn das alles über dich kommt, der Segen und der Fluch, die ich dir vorgelegt habe, und du es zu Herzen nimmst unter all den Völkern, dahin dich der HERR, dein G“tt, verstoßen hat, **2** und wenn du umkehrst zu dem HERRN, deinem G“tt, und seiner Stimme gehorchst, du und deine Kinder, von ganzem Herzen und von ganzer Seele, in allem, was ich dir heute gebiete;

1 וְהִזְהָה קִיְּדָבָא עַלְיךָ כָּל־הַדְבָּרִים הָאֱלֹהִה הַבָּרְכָה
וְהַקָּלָלה אֲשֶׁר נִתְּחַי לְפִנֵּיךְ וְהַשְׁבָּתָ אל־לְבָבְךָ
בְּכָל־הַגּוֹטָם אֲשֶׁר הַדִּיחָה הָאֱלֹהִיךְ שְׁמָה: **2** וְשְׁבָּתָ
עַד־הָאֱלֹהִיךְ וְשְׁמַעְתָּ בְּקָלְוֹ כָּל אֲשֶׁר־אֲנָכִי מַצּוֹה
הַיּוֹם אֶתְּתָה וּבְנִידָה בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נְפָשָׁךָ:

6) Daniel Kap. IX

2 im ersten Jahre seiner Regierung, merkte ich, Daniel, in den Schriften auf die Zahl der Jahre, während welcher nach dem Worte des HERRN an den Propheten Jeremia Jerusalem in Trümmern liegen sollte, nämlich siebzig Jahre. **3** Und ich wandte mein Angesicht zu G“tt, dem Herrn, um ihn zu suchen mit Gebet und Flehen, mit Fasten im Sack und in der Asche. **4** Ich betete aber zu dem HERRN, meinem G“tt, bekannte und sprach: Ach, Herr, du großer und schrecklicher G“tt, der du den Bund und die Gnade denen bewahrst, die dich lieben und deine Gebote bewahren!

5 Wir haben gesündigt, unrecht getan, sind gottlos und widerspenstig gewesen und von deinen Geboten und Rechten abgewichen **6** und haben deinen Knechten, den Propheten, nicht gehorcht, die in deinem Namen zu unsren Königen, Fürsten und Vätern und zu allem Volk des Landes geredet haben. **7** Du, Herr, bist im Recht, uns aber treibt es heute die Schamröte ins Gesicht, allen Juden und Bürgern von Jerusalem und dem ganzen Israel, seien sie nah oder fern in allen Ländern, dahin du sie verstoßen hast, weil sie sich an dir vergangen haben. **8** Uns, HERR, treibt es die Schamröte ins Gesicht, unsren Königen, Fürsten und Vätern, daß wir gegen dich gesündigt haben! **9** Aber bei dem Herrn, unsrem G“tt, ist Barmherzigkeit und Vergebung; denn gegen ihn haben wir uns aufgelehnt **10** und haben nicht gehorcht der Stimme des HERRN, unsres G“ttes, daß wir in dem Gesetz gewandelt hätten, welches er uns durch seine Knechte **11** sondern ganz Israel hat dein Gesetz übertreten und ist also abgewichen, daß es auf deine Stimme gar nicht hören wollte. Darum hat uns auch der Fluch und Schwur getroffen, welcher im Gesetz Moses, des Knechtes G“ttes, geschrieben steht, weil wir an ihm gesündigt haben, te, die Propheten, vorgelegt hat; **12** Und so hat er seine Drohungen ausgeführt, die er gegen uns und unsere Herrscher, die über uns regierten, ausgesprochen hat, daß er großes Unglück über uns bringen wolle, wie es unter dem ganzen Himmel noch nirgends vorgekommen und wie es nun wirklich an Jerusalem geschehen ist.

13 Wie es im Gesetz Moses geschrieben steht, ist all dies Unglück über uns gekommen; wir aber suchten das Angesicht des HERRN nicht dadurch zu besänftigen, daß wir uns von unsren Sünden abwandten und auf deine Wahrheit

2 בְּשִׁנְתָּה אֶחָת לְמַלְכָו אָנוּ דָּנוֹאָל בְּנֹתִי בְּסִפְרִים מִסְפָּר
הַשְׁנִים אֲשֶׁר הִיא דְּבָרִיה אֶל־יְהוָמִיה הַנְּבִיא לְמַלְאָות
לְחַרְבָּות יְרוּשָׁלָם שְׁבָעִים שְׁנָה: **3** וְאֶתְּנִיהָ אֶת־פְּנֵי אֶל־אֶדְנִי
הָאָלְמָנִים לְבַקְשׁ תְּפִלָּה וּמִתְנוּגָם בְּצָוָם וּשְׁקָן וְאֶפְרַיִם
4 וְאֶתְּפָלָלָה לְהָאָלְמָנִי וְאֶתְּנוֹדָה וְאֶמְרָה אָנוּ אֶדְנִי הָאָלְמָנִים
מִצּוּחוֹ:

5 חָלָנוּ וּעֲנוּנוּ [הַרְשָׁעָנוּ כ] (הַרְשָׁעָנוּ כ) וּמַרְדָּנוּ וּסְוּר
מִמְּצֹוֹתָךְ וּמִמְּשֹׁפְטָיךְ: **6** וְלֹא שְׁמַעַנוּ אֶל־עֲבֹדִיךְ הַגְּבִיאִים
אֲשֶׁר דָּבָרָו בְּשָׁמָן אֶל־מִלְכֵינוּ שְׁרִינוּ וְאֶבְרַיָּנוּ וְאֶל כָּל־עַם
הָאָרֶץ: **7** לֹא אֶדְנִי הַצְּדָקָה וְלֹא נָנוּ בְּשַׁת הַפְּנִים כְּיֻום הַזָּהָה
לְאִישׁ יְהוּדָה וְלְיְוֹשָׁבִי יְרוּשָׁלָם וְלְכָל־יְשָׁרָאֵל הַקְּרִיבִים
וְהַרְחִיקִים בְּכָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר הַדְּחַתָּם שְׁם בְּמַעַלְמָם אֲשֶׁר
מַעֲלוֹתָךְ: **8** הַדָּלָנוּ בְּשַׁת הַפְּנִים לְמַלְכֵינוּ לְשָׁרִינוּ וְלְאֶבְרַיָּנוּ
אֲשֶׁר חָטָאנוּ לְךָ: **9** לֹא אֶדְנִי אֶלְמָנִינוּ הַרְחִיקִים וְהַסְּלִיחָות כִּי
מַרְדָּנוּ בָּו: **10** וְלֹא שְׁמַעַנוּ בְּקוֹל הָאֱלֹהִינוּ לְכַתָּב בְּחֹרְבָיו
אֲשֶׁר בָּנוּ לְפָנָינוּ בַּיְדֵי עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים: **11** וְכָל־יְשָׁרָאֵל עַבְרוֹ
אֶת־תּוֹרַתְךָ וְסָוּר לְבָלָעִי שְׁמוּעַ בְּקָלָה וְתוֹפֵךְ עַלְמָנוּ הָאָלְמָנִים
וְהַשְּׁבָּלָה אֲשֶׁר בְּתוֹבָה בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדָה הָאָלְמָנִים כִּי
חָטָאנוּ לו: **12** וְנוֹקֵם אֶת [דְּבָרֵי כ] (דְּבָרֵי כ) אֲשֶׁר־דְּבָרֵ
עַלְמָנוּ וְעַל־שְׁפָטָינוּ אֲשֶׁר שְׁפָטָנוּ לְהַבָּיאָה עַלְמָנוּ רְעוּה נְדָלה
אֲשֶׁר לֹא־גַּעֲשָׂתָה תְּחַת כָּל־הַשְּׁמִילָם כְּאֶשֶּׁר נִعְשָׂתָה בַּיְרָוֶלָם:
13 כְּאֶשֶּׁר בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אֶת כָּל־הַרְעָה הַזֹּאת בָּא
עַלְמָנוּ וְלְאֶחָלָנוּ אֶת־פְּנֵי הָאָלְמָנִינוּ לְשִׁובָן מַעֲנוּנוּ וְלְהַשְּׁכִיל
בְּאַמְתָּךְ: **14** וַיָּשַׂךְ הָעַלְמָרָעָה וַיְבִיאָה עַלְמָנוּ קִיְּצָדִיקָה

geachtet hätten. 14 Darum hat auch der HERR dafür gesorgt, daß das Unglück über uns kam; denn der HERR, unser G"tt, ist gerecht in allen seinen Werken, die er getan hat, da wir seiner Stimme ungehorsam gewesen sind. 15 Nun aber, Herr, unser G"tt, der du dein Volk mit starker Hand aus Ägypten geführt und dir einen Namen gemacht hast, wie du ihn heute noch trägst: wir haben gesündigt und sind gottlos gewesen. 16 O Herr, laß doch um all deiner Gerechtigkeit willen deinen Zorn und Grimm sich abwenden von der Stadt Jerusalem, von deinem heiligen Berge! Denn um unserer Sünden und um unserer Väter Missetat willen wird Jerusalem und dein Volk von allen seinen Nachbarn beschimpft. 17 So höre nun, unser G"tt, auf das Gebet deines Knechtes und auf sein Flehen und laß dein Antlitz leuchten über dein verwüstetes Heiligtum, um des Herrn willen! 18 Neige deine Ohren, mein G"tt, und höre; tue deine Augen auf und siehe unsere Verwüstung und die Stadt, die nach deinem heiligen Namen genannt ist! Denn nicht auf Grund unserer eigenen Gerechtigkeit machen wir unsere Bitten vor dir geltend, sondern wegen deiner großen Barmherzigkeit! 19 Herr, höre! Herr, vergib! Herr, merke auf und handle und verziehe nicht, um deiner selbst willen, mein G"tt! Denn nach deinem Namen ist deine Stadt und dein Volk genannt.

אֶלְ�לֵינוּ עַל־כָּל־מִיעָשֵׂו אֲשֶׁר עָשָׂה וְלֹא שָׁמַעְנוּ בְּקָלוֹ:
15 וְעַתָּה | אֶלְ�לֵינוּ אֲשֶׁר הָזְאת אֶת־עַמְךָ מִארֵץ:
מִאֱרֵים בַּיָּד חֹזֶק וּמַעַשְׂלֵךְ שֶׁם כִּיּוֹם תְּהִיא חָטָאתִי רְשָׁעָיו:
16 אֲדֹנֵי בְּכָל־צְדָקָתְךָ יִשְׁבָּנָא אֶפְךָ וְחַמְתָּךָ מִעֵרֶת יְרוּשָׁלָם הַרְכָּשָׂה כִּי בְּחַתְאֵינוּ וּבְעַזְנֵינוּ אֲבָלֵינוּ יְרוּשָׁלָם וְעַמְךָ לְחַרְפָּה לְכָל־סִבְיוֹנוֹ: 17 וְעַתָּה | שְׁמַע אֶלְלוּנוּ אַל־תְּפִלָּת עֲבָדָךְ וְהַאֲרֵפְךָ עַל־מִקְדָּשָׁךְ הַשְּׁמָם לְמַעַן אֲדֹנֵי: 18 הַתֵּה אֶלְלֵי | אַתָּה וְשָׁמָע [פקחה כ] (פקח ק) עִינֵיךְ וּרְאֵה שְׁמָמָנוּ וְהַעֲיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמֵךְ עַלְיהָ כִּי | לֹא עַל־צְדָקָתְנוּ אֲנַחֲנוּ מִפְלִים תְּחִנְנוּנוּ לְפָנֵיךְ כִּי עַל־רְחִמָּתְךָ הַרְבִּים: 19 אֲדֹנֵי | שְׁמָעָה אֲדֹנֵי | סְלָה אֲדֹנֵי הַקְשָׁבָה וְעַשָּׂה אַל־תַּאֲתֵר לְמַעַן קָרְאָה אֶל־תֵּה קִרְשָׁמָךְ עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמְךָ:

7) Berejshit Kap. XV – ברית בין הבתרים

1 Nach diesen Geschichten begab es sich, daß des HERRN Wort an Abram in einem Gesicht also erging: Fürchte dich nicht, Abram, ich bin dein Schild; dein Lohn ist sehr groß! 2 Abram aber sprach: O Herr, HERR, was willst du mir geben, da ich doch kinderlos dahingehe, Erbe meines Hauses aber dieser Elieser von Damaskus ist? 3 Und Abram sprach weiter: Siehe, du hast mir keinen Samen gegeben, und siehe, ein Knecht, der in meinem Hause geboren ist, soll mein Erbe sein! 4 Aber des HERRN Wort geschah zu ihm: Dieser soll nicht dein Erbe sein, sondern der von dir selbst kommen wird, der soll dein Erbe sein! 5 Und er führte ihn hinaus und sprach: Siehe doch gen Himmel und zähle die Sterne, wenn du sie zählen kannst! Und er sprach zu ihm: Also soll dein Same werden! 6 Und Abram glaubte dem HERRN, und das rechnete er ihm zur Gerechtigkeit. 7 Und er sprach zu ihm: Ich bin der HERR, der ich dich von Ur in Chaldäa ausgeführt habe, daß ich dir dieses Land erblich zu besitzen gebe. 8 Abram aber sprach: Herr, HERR, wobei soll ich merken, daß ich es erblich besitzen werde? 9 Und er sprach zu ihm: Bringe mir eine dreijährige Kuh und eine dreijährige Ziege und einen dreijährigen Widder und eine Turteltaube und eine junge Taube. 10 Und er brachte solches alles und zerteilte es mitten voneinander, und legte einen Teil dem andern gegenüber. Aber die Vögel zerteilte er nicht. 11 Und es fielen Raubvögel über die Opfer her; aber Abram verscheuchte sie. 12 Da nun die Sonne anfing sich zu neigen, fiel ein tiefer Schlaf auf Abram, und siehe, Schrecken und große Finsternis überfielen ihn. 13 Da ward zu Abram gesagt: Du sollst für gewiß wissen, daß dein Same fremd sein wird in einem Lande, das nicht ihm gehört; und daselbst wird man sie zu dienen zwingen und demütigen vierhundert Jahre lang. 14 Aber auch das Volk, dem sie dienen müssen, will ich richten; darnach sollen sie mit großer Habe ausziehen. 15 Und du sollst in Frieden zu deinen Vätern hinfahren und in gutem Alter begraben werden. 16 Sie aber sollen im vierten Geschlechte wieder hierherkommen; denn das Maß der Sünden der Amoriter ist noch nicht voll. 17 Als nun die Sonne untergegangen und es finster geworden war, siehe,

1 אחר | הַדְבָּרִים הַאֲלֵהָה הַיְהָה דְּבָרָה |
אֶל־אֶבְרָם בְּמִתְחָזָה לְאָמֵר אַל־תִּירְאָ אֶבְרָם
אָנָכִי מַנְנָה לְךָ שְׁכָרָה הַרְבָּה מִאֵד: 2 וַיֹּאמֶר
אֶבְרָם אֲדֹנֵי הַיְהָה תְּפִתְחָדְלֵי וְאָנָכִי הַולֵּד:
עֲרִירִי יְבָנֵשָׂק בַּיּוֹתְוָה וְמִשְׁקָא אַלְיָזָר:
3 וַיֹּאמֶר אֶבְרָם תְּנִי לֵי לֹא נִתְחַתָּה וְגַעַת וְהַנְּגָה
בְּנָבִיטִי וְזָרַשׁ אָקִי: 4 וְהַפְּנֵה דְּבָרָה אַלְיוֹ
לְאָמֵר לֹא יִרְשֶׁךָ זֶה כִּי־אָמֵן אֲשֶׁר יִצְא מִמְפַרְיךָ
הַוְיָה יִירְשֶׁךָ: 5 וַיֹּוֹצֵא אָתוֹ הַחוֹזֶה וַיֹּאמֶר
הַבְּטָנָא הַשְּׁמִינָה וְסִפְרַת הַכּוֹכָבִים אַמְ-תִּוְיכַּל
לְסִפְרַת אַתָּם וַיֹּאמֶר לוֹ כֵּה וְהַנְּגָה וְרַעַךְ:
6 וַיֹּאמֶן בְּהָיָה וַיַּחֲשַׁבָּה לוֹ צְדָקָה: 7 וַיֹּאמֶר
אָלְיוֹ אָנָנָה אֲשֶׁר הַזְּאוּרִיךְ מַאֲוִיר כְּשָׁדִים לְתַחַת
לְהַזְּהַדְאָרֶץ הַזֹּאת לְרַשְׁתָּה: 8 וַיֹּאמֶר אֲדֹנֵי
הַבְּמָה אֲדֻעָה כִּי אִירְשָׁנָה: 9 וַיֹּאמֶר אֲלָיו קְתָה
לְיַעֲלָה מִשְׁלָשָׁת וְעַוְוָנִים מִשְׁלָשָׁת וְאַיִל מִשְׁלָשָׁת
וְתַר וְנוֹזָל: 10 וַיַּחֲדַל לוֹ אַת־כָּל־אַלְהָה וּבְתַר
אָתָם בְּפָנָךְ וַיִּתְנוּ אִיש־בְּתָרָוּ לְקַרְאָת רַעַחוֹ
וְאַת־הַצְּפֵר לְאַבְתָּר: 11 וַיַּרְדֵּה הַעַיט
עַל־הַפְּנִירִים וַיַּשְׁבַּב אַתָּם אֶבְרָם: 12 וַיַּחֲיֵה הַשְּׁמִינָה
לְבָוֹא וּמְרֹדֶה גְּנַפְתָּה גְּנַפְתָּה עַל־אֶבְרָם וְהַעֲבָה אַיִמָה
חַשְׁבָה גְּנַדְלָה גְּנַפְלָת עַלְיוֹ: 13 וַיֹּאמֶר לְאֶבְרָם
יְדֹעַ תְּלֻעָה כִּי־גִּרְעָר | וַיַּחֲנֵה וְרַעַךְ בְּאַרְצָן לֹא לְהַמָּ
וְעַבְדָּם וְעַנוּ אַתָּם אֲרַבָּע מְאֹות שָׁנָה: 14 וְנִמְ
אַת־הַגְּנוּי אֲשֶׁר יַעֲבְדוּ כֵּן אָנָכִי וְאַתְּרִיכָן יִצְאֵי
בְּרַכְשׁ גְּדוֹלָה: 15 וְאַתָּה תִּבְאָא אַל־אַבְתָּיד
בְּשָׁלָלִים תִּקְרַב בְּשִׁיבָה טֹובָה: 16 וְרוֹרֵ רְבִיעֵי
יַשְׁבוּ הַגְּנָה כִּי לְאַשְׁלָלִים עַזְוָן הַאֲמָרִי עַד־הַגְּנָה:
17 וְיַחֲיוּ הַשְּׁמִשָּׁבָא בָּהָה וְעַלְתָה הַיָּה וְהַגָּה תְּגָנוֹה
עַשְׂוֹ וְלַפְּנֵיד אֲשֶׁר עַבְרָ עַבְרָ בֵּין תְּגָנוֹרִים הַאֲלָהָה:

da rauchte ein Ofen, und eine Feuerfackel fuhr zwischen den Stücken hin. 18 An dem Tage machte der HERR einen Bund mit Abram und sprach: Deinem Samen habe ich dieses Land gegeben, vom Fluß Ägyptens bis an den großen Strom, den Euphrat: 19 die Keniter, die Kenisiter, die Kadmoniter, 20 die Hetiter, die Pheresiter, die Rephaiter, 21 die Amoriter, die Kanaaniter, die Gergesiter und die Jebusiter.

18 בַּיּוֹם הַהוּא כִּרְתָּה הִיא אֶת־אֶבְרָם בְּרִית
לְאָמֵר לֹא־צָחַב נֶתֶן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת מִבְּנָה
מִכְּלִים עַד־הַנֶּהָרָה תִּגְּרֹל נֶהָר־פְּרָת:
19 אֶת־הַקְּנִינִי וְאֶת־הַקְּנָנוֹי וְאֶת־הַקְּרָמִי:
20 וְאֶת־הַחֲמִיעִי וְאֶת־הַפְּרָצִי וְאֶת־הַרְפָּאִים:
21 וְאֶת־הַאֲמֹרִי וְאֶת־הַכְּנָעָנִי וְאֶת־הַגְּרָגְשִׁי
וְאֶת־הַיְּבוּסִי: ס

8) Berejshit 18:19

18 da Abraham gewiß ein großes und starkes Volk werden soll, und alle Völker auf Erden in ihm sollen gesegnet werden?

19 Denn ich habe ihn dafür erkoren, daß er seinen Kindern und seinem Hause nach ihm befehle, des HERRN Weg zu halten und zu tun, was recht und billig ist, damit der HERR auf Abraham bringe, was er ihm verheißen hat.

18 וְאֶבְרָהָם הַיּוֹם יְהִי לְגֹוי גָּדוֹל וְעָצִים וְגָבְרִיכִי
בָּוּ כָּל גּוֹיִ הָאָרֶץ:

19 קְרַב יְדָעָתוֹ לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְּהָ אֶת־בְּנֵי
וְאֶת־בֵּיתָו אַחֲרֵיו וְשָׁמְרוּ דָּרָךְ יְהֹה לְעֹשֹׂת
צְדָקָה וּמִשְׁפָּט לְמַעַן הַבְּיאָ יְהֹה עַל־אֶבְרָהָם אֲתָּה
אֲשֶׁר־דִּבֶּר עָלָיו: